

Painting Exhibition by

Amir Mokhber
امیر محبّر

ETEMAD GALLERY

افتتاحیه جمعه ۳ خرداد ماه ۱۳۹۲ از ساعت ۱۵ - ۲۰
نمایشگاه تا تاریخ ۱۲ خرداد ماه ادامه دارد
گالری دوشنبه ها تعطیل می باشد
خیابان نیاوران (بهنر)، میدان یاسر، خیابان صادقی قمی
خیابان بوکان (دوراهی سمت راست)، پلاک ۴
تلفن: ۲۲۷۱۸۰۶۷ - ۲۲۷۲۴۴۴۲

Opening: Friday, May 24, 2013 from 3-8 pm
The exhibition will be on view until June 2, 2013
Gallery is closed on Mondays
No.4, Boukan St., Sadeghi-e-Ghomi St.,
Yaser Sq., Niavaran St., Tehran-IRAN
Tel: +9821 2272 4442 +9821 2271 8067

www.galleryetemad.com
info@galleryetemad.com

Amir Mokhber / Untitled / 2012 / mixed media on paper / 31x23 cm

امیر مخبر هنرمند خود ساخته جسوری است که بدون اعتنا به گرایش های روز هنری با استقلالی قابل ستایش متکی بر توانائی های طراحانه و نظم پرنوسان خطوط و هزار لای رنگ درک و تجربه هنری اش را به تصویر می کشد. به جرات می توان گفت، کمتر هنرمند جوانی می تواند چنین پذیرفتنی واقعیت امر مبتنی بر طبیعت و مناسبات فرد و طبیعت را نمایان کند. بدون اینکه گرفتار ظاهر زیبایی طبیعت پردازی شود.

در آثار این نقاش بر سطح و زیر سطحی که بعنوان آسمان زمین و آب و منظره شی و جسم و ... اندیشه ای در جریان است که از فضای مادی و ترکیب آن با فضای روانی واز هزار توی ذهن تا مرزهای بی نهایت گسترده است.

اندیشه این هنرمند با مسائل انسانی و شناخت طبیعت در چالش است و بازتاب لحظات گشایش درون خود هنرمند و کشاکش مناسباتش با طبیعت اطرافش است.

طبیعت در آثار این هنرمند گیج کننده است. انبوهی از بیسه های در هم تنیده شده که هیچ کدام برای همیشه ثابت نیستند. با پیکره های در کنار یا درون خود همراه با شبکه های رنگی خطوط در حال سقوط بر سطوحی خالی و یا پر شتاب رو به بالا.

گوناگونی فرم ها صحنه هائی ناشناس و همانند خواب و رویا غیر قابل سنجش و وهم ناک از عناصر پایدار آثار این هنرمندند.

در آثار امیر مخبر ترکیب رنگی همچنان انگیزی وجود دارد که به دنبال تداعی حسن و القای حالت اند. و باعث می شوند بیننده با ریتم ها و ضربات رنگی همراه شود. این ضربه های رنگی چشم را از فضایی به فضای دیگر عبور می دهند. تکه تکه کردن ریتمیک آسمان جابه جایی ارزش رنگ ریز پردازی در مقابل سطوح رها توجه به کلیت ساختاری و معماری تصویر استفاده از خطوط رنگی پر تکاپو و جوشان ترکیب بندی فشرده بکارگیری تضاد های رنگی در کنار بافت های صخره مانند یا گیاه گونه و ایجاد فضا هائی چند معنائی تاثیرات دراماتیک صحنه آثار او را تشدید می کنند.

پیکره اشباحی در آثار او دیده می شوند که در فشرده گی رنگ و شبکه خطوط و زمینه ای مرموز بین مادیت و پیکره بندی از یک طرف و سیالیت و تهی بودن از طرف دیگر بین معماری پیکره و حرکت خود به خودی و از هم گسیخته . بین رنگ و سطح و دنیای محسوس و فضای نامحسوس در نوساند و با وجود اینکه رنگ ها از فضای صحنه به درون پیکره ها جاری اند اما آنها بار مبهم و ساکنی را ایجاد می کنند که کمکی است تا زمینه ها از انرژی و حرکت جنبشی بیشتر برخوردار شوند و فضای صحنه کارکرد های مفهومی گسترده تری یابد. این فضا بر فیگور ها غالب است و موفقیت آنها را تعیین می کند.

آثار رنگ محور امیر مخبر صرف نظر از بیان هر موضوعی و بطور مجرد گفتمانی ساختارمند و مشخص اند درباره رنگ و فرم، نور و شفافیت.

استقلال فضا های آبیستره آن حتی با توجه به نزدیکی به منظره و فیگور به خطر نمی افتد.

اکسپرسیون درون مرزهای معماری تصویر و بازی چندگانه خطوط که تا به امروز نقاشی او را به حرکت در آورده اند (حتی آنجا که خطوط حضور ملموس ندارند) مفهوم متغیر پیکره های اشباح مانند و اشیاء نگاه او را به هنرمندان سورئالیسم نزدیک می کند.

در آثار متاخر این هنرمند نوعی تاثیر پذیری از حرکت سینمایی جریان دارد و روحی در این آثار ساکن است که خویشاوندی با نقاشی های خاور دور دارد. شالوده آثار او اما متفاوت از آن نقاشی ها و از حرکت های سینمایی ست و نشانه ای از توانائی این هنرمند از پذیرش و جذب فرهنگ های گوناگون و استفاده از امکانات و رسانه های دیگر است.

نیروی تجربه گری و قدرت تخیل این هنرمند به اندازه افق مناظرش وسیع و گسترده است و چارچوب یک رسانه نیازهای استیتکی او را برآورده نمی کند.

رویکرد او به انیمیشن ویا مجسمه های نئونی و تجربه های دیگر او در همین راستاست.

برگرفته از مقاله ی "بدون امضا بدون تاریخ"، علی نصیر، ۱۵ فروردین ۱۳۹۲

Amir Mokhber is a self-taught audacious artist capable of disregarding the current mainstream artistic trends. Relying on his draughtsmanship accompanied with an admirable self-determination, Amir skillfully renders his artistic perception and experience by using methodically undulating lines and paint in many layers.

Certainly, there are very few young artists who are capable of depicting the reality based on nature and the relationship between man and nature so admissibly without falling for the immediate outwardly beauty of nature itself.

His mind streams beneath surfaces characterized by plants, earth, water, scenery, object, etc to combine mental and material spaces, from layers of awareness deep within to the edge of infinity. His impressions challenge major human concerns and demonstrate an expansion from within and his enduring struggle with surrounding environments. He often portrays nature in a confusing manner; with dense patterns, interwoven and constantly changing within a matrix of colors and lines falling down or speeding up clear surfaces.

Diversity of forms and odd visual scenes are among the main elements which give his paintings a dream-like effect quite beyond measure. He applies brilliant color combinations in an exciting manner, which in turn induce certain states and emotions causing spectators to get in tune with the rhythm of colors and explore the environment from one area to another.

A deliberate use of vibrant colorful lines in dense structures while preserving the structural entirety of the picture as well as the exchange of color values and opposite color schemes in textures resembling rocks and vegetation within a multi-conceptual atmosphere, all work to intensify the dramatic effects of the picture.

Ghost-like figures can be seen in his works reverberating in dense colors and line patterns, between color and surface, tangible and intangible space. Although colors flow through the scene into the figures, they create a vague and quite vibe which helps the grounds gather greater dynamic energy and expand greater conceptual atmospheres. This atmosphere dominates the figures and determines their position.

His color-centered paintings, in an on themselves, are about a formal discourse between color and form, light and clarity. Abstract environments manage to remain independent despite closeness to the scenes and figures.

The latest works of this artist appear to be influenced by cinematic movements and convey a spirit often found in the Far East. The basis of his works, however, differs from those painting styles and cinematic movements; a fact which demonstrates his ability and potential in absorbing various cultures and utilizing alternative media.

His adventurous momentum and powerful imagination expand from horizon to horizon and the framework of a single medium fails to measure up to his static needs and expectations. His interest in animation, neon figurines and other experiences clearly reinforce this notion.

"Without Signature Without Date", Ali Nassir, April 4, 2013

July 25, 1984, Born in Iran (Tehran)

Diploma of Computer (Software)

3Years Animation Course in Mojtaba Fanni Tehran (MFT)

Group Exhibition:

2013 Mah-e-Mehr Gallery, Tehran, Iran

متولد ۴ مرداد ۱۳۶۳، تهران، ایران

دارای مدرک دیپلم کامپیوتر

دارای مدرک دوره ۳ ساله انیمیشن از مجتمع فنی تهران

نمایشگاه گروهی:

۱۳۹۱ منتخب فراخوان ماه مهر، تهران، ایران

Sculpture and Painting Exhibition by

Yousha Bashir

یوشا بشیر

نه ذهنیت NO MIND

ETEMAD GALLERY

افتتاحیه جمعه ۳ خرداد ماه ۱۳۹۲ از ساعت ۱۵ - ۲۰

نمایشگاه تا تاریخ ۱۲ خرداد ماه ادامه دارد

گالری دوشنبه ها تعطیل می باشد

خیابان نیاوران (باهنر)، میدان یاسر، خیابان صادقی قمی

خیابان بوکان (دوراهی سمت راست)، پلاک ۴

تلفن: ۲۲۷۱۸۰۶۷ - ۲۲۷۲۴۴۴۲

Opening: Friday, May 24, 2013 from 3-8 pm

The exhibition will be on view until June 2, 2013

Gallery is closed on Mondays

No.4, Boukan St., Sadeghi-e-Ghomi St.,

Yaser Sq., Niavaran St., Tehran-IRAN

Tel: +9821 2272 4442 +9821 2271 8067

www.galleryetemad.com

info@galleryetemad.com

Yousha Bashir / Woman (detail) from NO MIND series / 2013 / metal, plaster, fiberglass, synthetic resin, chromed metal, stainless steel, acrylic with transparent color coating / 184x40x30 cm

یوشا بشیر، هنرمندی با توانایی های گوناگون است که با زبانی منسجم و چند صدایی در فضای گونه [ژانر] های متنوع هنری زندگی می کند. در این فضاها انگیزه ها و ضربان های مختلف با شخصیت خود هنرمند به صورت پایاپای شریکند. او به روشنی می داند در جهانی که مرتب و به طور بنیادی در حال تغییر است، جواب هنرمند به مسایل مطرح شده باید محتوایی جدید و وسیله ی شکل بخشی تازه ای داشته باشد. در این روند، بشیر جهان هنری اش را با گسست از سنت تفکر نمایشی بودن اثر هنری و جایگزینی آن با تجربه در عرصه های مختلف هنرهای تجسمی و نقب به لایه های عمیق تر ماهیت نهان شده سازمان می دهد.

در این پروسه رویکرد او اغلب به خلق مجسمه و نقاشی و گاه ویدیو پرفرمنس می انجامد و نقطه اشتراک همه ی آثارش نفی عادت و انقیاد و خلق واقعیت های نوین، عمق و گسترش بیان بصری و مهم تر از همه **فعل هنر** است. چالش او با هنر بمدار داده های واقعیت و پندار-ثبات و انحلال در گردش است؛ به گونه ای که در آثارش پارادکس مرگ و زندگی - رفتار مکانیکی و عکس العمل های حسی - به چشم می آید و این آثار میان معلق بودن در فضا و ثبات، میان ساختن و تخریب در حرکتند. با اعتراضی وام گرفته از آناشویست ها و بوچی و نفی داداییستی و وهمی سورئالیستی، به آسانی از فضا عبور و از ابزار بیان های مختلف استفاده می کند. رفتاری که در ویدیو هایش به نمایش می گذارد، ضمن ساخت و تخریب مداوم به خلسه و حضور ناخودآگاه می انجامد.

نقاشی های او صورت هایی بدون چهره اند، فشرده در رنگ های سیال و جاری که بازی دوگانه و تحریک آمیزی پدید می آورند. این آثار کنشی-اکسپرسیو مصداق نقاشانه ی ویدیو های او هستند. چهره ها نسبت به خود غریبه اند و در کشاکشی میان ابژه و سوژه - میان من و جهان، میان عقلائیست و جنون در نوسان اند.

محور اصلی آثار یوشا بشیر مجسمه است. ابژه و مجسمه های یوشا گاه حالت دقیق اندام انسانی را دارند، آویزان از سقف یا روی زمین و پراکنده در اطراف اند. سر، مغز و دست هایی که با میله ای به دیوار چسبیده اند. آنها بیننده را کنجکاو و همزمان نگران می کنند. به مرور متوجه می شویم که آنچه در آثار بشیر نگران کننده است، این است که این مجسمه ها و حتی تکه های اجزای بدن، قلب، سر و مغز اگر چه از مواد سختی ساخته شده اند و حتی گاهی خطوط کناری پیکره و اجزای اندام انسانی را حفظ کرده اند، اما فقط اجسام بی جانی نیستند. این مجسمه ها و ابژه ها بعد از اینکه پروسه به وجود آمدنشان را پشت سر گذاشته اند، اکنون همچون ابعاد گسترش یافته روح و روان مخاطب در مقابل او قرار گرفته اند. بدون شک او نمی خواهد که فقط اندام در فرم یا تخریب شده ای را به نمایش بگذارد و نگران کردن مخاطب هم هدف غایی او نیست. تکه ها و اجزای پیکره ها نیز صرفا به کلیت اندام اشاره نمی کنند. هدف او تعمیق زیبایی شناسی شناخت است، **حساسی کردن ادراک**.

رنگ و مجسمه - یعنی سطح و حجم - در اصل دو رسانه ی مختلف اند و مناسبات این دو غالبا در یک سیستم رقابتی تعریف می شود. رنگ آمیزی مجسمه ها در آثار یوشا بشیر از این نظر موفق است که این مناسبات رقابتی را به گفتگو و تأثیرات متقابل رنگ و حجم تبدیل می کند. در آثار این هنرمند رنگ در تأیید حجم است و لحظه های اکسپرسیو آثار او را شدت می بخشد و حتی در پاساژ های خود به عنوان عنصر تعیین کننده ی فرم عمل می کند و فضاها ی رنگی به وجود می آورد یا به تضاد فرم ها شدت می بخشد و در احساسات بیننده ارتعاشی ایجاد می کند که قابل بیان نیست و تنها می توان با دیدن آنها به ارزیابی شان پرداخت.

علی نصیر، برلین، ۱۳۹۲

Yousha Bashir is an artist with various capabilities whose works contain many narratives in multi-genre creative spaces, yet he speaks with a unity of intent. In these spaces motivations and different impulses share equally with the artist's own personality. He knows well that in today's interconnected world, which is in a state of fundamental fluctuation, the artist must change his means and medium to create answers that are current.

In his process, Bashir has disconnected his own personal art world from the tradition of art as display. He has substituted it with experiences in many Fine-Arts mediums, excavating to the inner layers of exposed reality. His approach to the creation of sculpture, painting and at times video performance share in common, the denial of habits and the status quo, creation of new layers of reality, a depth of visual vocabulary and most importantly, **the act of creating art**.

His confrontation and challenge with art revolve around an axis of reality and the illusion of stability and decay. In a way his work exposes the paradox of death/life and mechanical behavior vs. sensory reactions. These creations are in a state of motion between suspension in space and stability - a cycle of creation and destruction.

With a dissent influenced by Anarchists and Nihilists, Dadaist negation and Surrealist illusions, he uses all means of expression to surpass the common space. The behavior he demonstrates in his video work while constantly creating and destroying leads to a meditative state of unconscious being. His paintings of featureless faces with liquid and flowing colors entice a play of duality. These works of expression through action are analogues of his video work. Faces unknown to themselves are in flux between subject and object, self and the world or reason and insanity.

The primary focus of Yousha Bashir is sculpture. His objects and sculptures sometimes take on exact anthropomorphic forms. These forms suspended from the ceiling or spread around the space, surrounded by brains and hearts that have been impaled on walls, make the observer curious and worried at the same time. With more scrutiny it becomes apparent that although these sculptures and the pieces of bodies (hearts, brains and heads) are made of hard materials and sometimes follow the lines of the body; they are not purely lifeless objects. These objects and pieces of sculpture after having completed the process of creation are now confronting the viewer as the extension of his own expanded soul and consciousness. Doubtless Yousha does not intend to solely display deformed and disintegrated bodies nor is his intent to purely distress his spectator. Pieces and parts of bodies do not only hint at wholeness of the body. **His aim is to heighten the aesthetic and to sensitize awareness of color and sculpture** (surface and volume). In fact the latter are two different media expressed usually in a state of competition. The color in Yousha's sculpture succeeds in that it is a validation of the volume. It intensifies the expressive moments in the work. At times the color transforms into the defining element creating colored spaces or deepens the conflict among the forms; effecting the viewers feelings with sensations that are indescribable and can only be sensed (evaluated) with the actual seeing of the work.

Ali Nassir, Berlin, 2013

Born in 1989, Tehran, Iran / Lives and works in Tehran

Education:

2011 B.A. in Visual Arts, Tarbiat Modares University, Tehran, Iran

Solo Exhibition:

2012 "Green-White-Red", Sazmanab Platform for Contemporary Arts, Tehran, Iran

Group Exhibitions:

2012 "Action-Expression-Creativity", Mah-e-Mehr Gallery, Tehran, Iran

2012 "OCCUPY ME! dedicated to Radiohead", Mohsen Gallery, Tehran, Iran

2011 "A selection of Iranian contemporary sculpting procedure", Fravahr Gallery, Tehran, Iran

2011 "Pool", Mohsen Gallery, Tehran, Iran

متولد تهران ۱۳۶۸ / در تهران زندگی و فعالیت می کند.

تحصیلات:

۱۳۹۰ لیسانس هنرهای تجسمی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران

نمایشگاه انفرادی:

۱۳۹۱ "سبز- سفید- قرمز"، مرکز هنرهای معاصر سازماناب، تهران

نمایشگاه های گروهی:

۱۳۹۱ "کنش- بیان- خلاقیت"، گالری ماه مهر، تهران

۱۳۹۱ "اشغال کن مرا! تقدیم به Radiohead"، گالری محسن، تهران

۱۳۹۰ "منتخبی از روند مجسمه سازی معاصر ایران"، گالری فروهر، تهران

۱۳۹۰ "استخر"، گالری محسن، تهران